

[POŁKORZEC *sb m*

połkorzec *a.* **pułkorzec**.

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone, drugie jasne (tak w poł- oraz korzec).

sg I półkorc(e)m. ◇ D a. L półkorcu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Naczynie i miara pojemności równa połowie korca: Sciendum, że półkorcem tam każde zboże w targu sprzedają, [...] przeto się taxa półkorcowa tu położyła każdego zboża. LustrSand 75.

połkorzec czego: Teraz p. starosta do tego je przymusza, żeby po pół korcu owsa przy każdym słodzie dla wychowania koni dawali LustrWpol II 133.

Cf POŁ »puł korca«, POŁKORCA, [POŁKORCZAK], [POŁKORCZEK], POŁUKORCA, [PUŁKORCZE]

MFr